

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS
Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

Sortirà los Dissaptes

Director, DON JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de la Unió, 2, botiga

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
En Barcelona. Ptas. 1'00 trimestre.
Fora ciutat... » 1'50 »
Extranjer y Ul-
tramar... » 10'00 l'any.

PREUS DE CADA NÚMERO:
Número corrent... 0'10 Ptas.
» atrassats... 0'15 »
» » para los
no suscrits... 0'20 »

ADVERTENCIA

En virtut de una important reforma que hem introduhit en las cubertas de «Lo Teatro Regional» y no havent la impremta ultimat los treballs, á fi de no retrassar la surtida del periódich, nos veyém precisats á deixar de donar cubertas en lo número d' avuy.

NOTAS HISTÓRICAS

X

Lo teatro catalá, deu donchs, segons nostre humil parer, presentar sagell ben marcat de son origen regional y tal tendencia ha de mostrarse vigorosa.

L' afany llegitim de gloria que anima als grans autors, pot trobarse també satisfet tractant las cosas de casa, puig que ellas no vedan que sas obras sían traduhidas á idiomas forasters. Víctor Balaguer, Mossen Verdaguer, Narcís Oller y molts d' altres, encara que en un género de literatura diferent del dramátich y lo primer en aquest y tot, han sigut traduhits al francés, inglés, italiá, alemany y otras llenguas forasteras y á lo mateix poden aspirar los autors dramátichs si en las sevas obras hi troban aquell sabor

local que ab tant de dalit va buscantse avuy en lo renaixement de las parlas de las petitas nacionalitats. Fora de aquest camí y pera donar mostra de sapiencia, los autors de gran vol tenen al devant seu amples horitzóns en la presentació y desenrotllo dels grans problemas polítichs socials que preocupan avuy la atenció del mon enter, y si ho fan ab la pulcritut y ardidesa que solen usar en la exposició de pensaments de menos talla, no duptin pas de que son nom passarà l' Ebro y los Pirineus molt més aviat que contantnos los romántichs amors haguts entre braus moros y honestas damas cristianas.

Los motllos vells han de trencarse y de la nova fosa es de interés que 'n surtin las dos escolas que hem apuntat; á la una podríam dirli conservadora ó regionalista y á l' altre avansada ó generalisadora, pero entenent bé que tant l' una com l' altra deurían partir de la base de escriurer en catalá per convicció y no per incidencia; y una y altra fer son treball tant en benefici del profit y honra propia que lo conreu del art dona, com per lo profit y honra de fer coneixer á Catalunya de propis y estranys baix son aspecte típich de camps y ciutats, com del carácter de sas opinions vertidas per los literats respecte á totas las grans qüestions que mouhen á la humanitat, y tal com ho fan los grans génis de las otras terras.

Un altre pecat, y no petit, se comet freqüentment en nostre teatro y no sols per autors novells, sino per homes que no 's troban ja en lo cas d' haverlos de tentar un aplauso més. Nos

referim al abús tolerat per la costúm de presentar en escena obras arreglades ó traduhidas de autors estranjers, dihentho ó no dihentho en los cartells de anunci.

Per regla general, aquesta classe de arregladors tenen bon ull en escullir la obra mare, pero los falta trassa suficient pera vestirla á la catalana deixant véurer sempre son ayre transpirináich. Tal classe de arreglos sempre que no sían fets ab la habilidosa trassa del drama *¡Mal pare!* y de la comedia *La parentela* (1), no produheixen cap bé al teatro regional y si contribuheixen á fer alguna cosa, es á desnaturalisarlo.

Aquells escriptors que sentin desitj de traduhir obras extrangeras, fassintho en bon hora, puig que no deixa de ser un treball de mérit y digne de llohansa, pero no vagin buscant lo que més los convinga á n'ells d'entre 'l selecte repertori que trian, pera donarho luego aquí volguentli fer péndrer carta de naturalesa. Lo camí es un altre; y no tenim cap empatx en senyalarlo. Estiguin á la mira de las obras capdals que produheix l'art dramátich fora de Catalunya y d'Espanya; traduheixinlas al idioma nostre lo més literal possible dintre de bonas formas literarias y sense cambiar noms de personatjes, época, ni lloch de la acció, dónguintlas al públich. Si aquest procediment tingués aquí aficionats á durlo á terme, públich no 'n faltaria á presenciari l'espectacle, tota vegada que ara si alguna de tals obras volém saborejar, hem de esperar que algun autor castellá la traduheixi al seu llenguatge y que luego vinga al istiu alguna companyia madrilenya á fernos sentir una obra que ja no té l'aliciet de la novetat.

Se dirá que aquí no es costúm ferho com nosaltres dihém, pero precisament perque aixó es vritat, ho creyém un defecte digne de censura.

J. S.

Lo plor

¿Qué son las llágrimas? No res, gotas d'aygua que expurnejan de nostres ulls, de la mateixa manera que la pluja expurneja dels núvols. ¿Y qué significan?.. Ah! aixó sols pot dirho aquell que de sos ulls se desprenen.

Una llágrima, lo mateix significa una tempestat, qu'una alegría del cor. Ab la mateixa manifestació reb un pare la mort d'un fill, que sa tornada de llunyanas terras; sempre ab llágrimas, mes quan diferentas las unas de las otras!..

¿Quin ser hi ha al mon que puga dir: jo no he plo-

(1) Podríam citar-ne d'altres que no 'ns acudeixen de moment á la memoria.—Nota del autor.

rat?... Pobre del que no plora. Compadiulo, perque sufrix horriblement.

Jo he presenciat escenas conmovedoras per efecte de no poder plorar. Recordo la següent:

De un poblet de la costa, partiren un jorn, una colla de pescadors ab sas respectivas barcas. En una de aquestas hi anava un pare y dos fills, deixant en sa casa á la mare y duas fillas.

Las velas de las barcas s'extingueren impulsadas per un fresch oretj; desapareixent fins á quedar reduhidas ellas y las barcas en un petit punt blanch.

Faria cosa d'una hora que 'ls pescadors havían marxat, quan lo vent fresquet que avans tot just movia las barcas, se transformá en ratxas imponents que aixecavan del aygua montanyas d'escuma. Lo cel, avans blau, se cubrí d'un mantell negre, deixant ocult lo sol que ja marxaba á la posta. Xispejá 'l llamp, bramulá 'l tró y las primeras gotas d'aygua queyan furientas sobre la inmensa superficie.

Al poble tothom estava aterrat, tothom era á la platja contemplant las onadas que rebotían ab fúria en la sorra. Tota aquella gent tenia la vista fixa en l'horitzó, mes ningú veyá res més que la tempesta esferahidora.

Jo també hi era, junt ab la dona y las fillas del Cisco, qu' aixís s'anomenava lo mariner de qui he fet menció. Allí s'estavan aquellas tres donas pintat lo dolor en lo rostre, plorant las dugas noyas, la mare impávida, la vista perduda en la foscor qu'ho havia anat invadint tot.

Al cap de poca estona allá, entre la fosca, aparegué una llum que 'ns feu estremir á tots. Era un missatjer de las desgracias ocorregudas. Tothom l'esperava ab ánsia devoradora. A mida que s'anava aproximant, més dolorosos eran los sospirs que llensava tot aquell poble.

Arrivá per fi á la platja. Per medi de cordas y barras tragueren aquella barca del mar y d'ella 'n saltaren deu mariners. N'havian marxat vintidós!... Aquells deu homes qu'havian salvat sa existencia baten-se braument ab las onas, contavan los destrossos de la tormenta: havia sigut horrible.

Un ne vingué fins á nosaltres; la dona del Cisco li preguntá per son marit y per sos fills y lo mariner exclamá, aixugantse una llágrima ab lo revés de la má:

—¡Ay, pobre Cisco! ja jeu allí, al fons del mar y en Manelet, lo fill gran, també:—Y al dir aixó extenia son cervut bras senyalant l'aturbonat horitzó. Al petit lograrem salvarlo; pero al venir una onada se l'ha endut á ell y al home que 'l guardava.

Las noyas esclataren en un plor, la mare llensá un crit horrible, girá 'ls ulls de una manera que causava espant y deixá anar una gran rialla. S'havía tornat boja.

Si algún día passéu per aquell poble, veuréu una dona que camina sempre amunt y avall de la platja y que aturantse de tant en tant, fixa la vista mar endins, exclama extenent lo bras en vers l'horitzó:

—Es allá... allá sota... per sempre!..

Y llensant una rialla estrident, torna á empendre 'l camí, lo mateix camí de cada dia y també per sempre!

JOSEPH ESCAHS Y V.

Doloras

LO RICH Y 'L SABI

Un rich *ruch* y un sábi pobre
parlavan cert dia així:

—A tu 't falta 'l que á mí 'm sobra.—
—Lo que tinch, no ho pots tení.—

—Sols per la *gloria* t' afanyas.—
—Jo dono lo que sé al mon.—
—Pero, tu mateix t' enganyas,
deixant lo ventre pel front.—

—Lo llorer de la sabiesa,
es del home 'l goig preubat.—
—Y lo rich ab sa riquesa,
milló 'l trova al estofat.

—Lo saber veig que desprécias.—
—Per boig al sábi 'l mon té.—
—Gastas teorías molt nécias.—
—Jo 'l que gasto es molt diné.—

—¡Diner! pedestal del vici.—
—Motor de la humanitat.—
—Motor que dú al precipici
á la nostra societat.—

—L' home rich per re 's deshonra,
puig l' encubreix son tresor.—
—Míran més que 'l brill de l' honra
avuy dia 'l brill de l' or.—

—Jo no 'm tracto ab gent senzilla.—
—Donchs, jo ab tu y ab los demés.—
—Lo pobre per mí s' humilla.—
—Per mí s' eleva molt més.—

A mí tothom m' afalaga
per lliurar! d' un desconsol.
—A tu 'l lladre 't va á la saga:
l' honrat á mí aprop me vol.

—Quan mor un rich, tothom plora.—
—Peró 'l qu' ha de plorar riu.—
—Al sábi ningú l' anyora.—
—Quan es mort... es quan més viu.—

—L' enterran al lloch dels pobres.—
—Li erigeixen monuments.—
—Y 'l rich si 's paga las obras
li fan igual que als talents.—

Llarga estona mes parlaren
sabi y rich ab gran calor
y de tant que 's refutaren
van marxar ab mal humor.

Quedant cada hu ab sa creencia,
se van dir ab tó rialler:
—Adeu, *pobre* ab molta ciencia.—
—Adeu, *pobre* ab molt diner.—

LO POSITIU

Quan vulguis pintar l' amor
á alguna noya ben maca,
no 't posis may la má al cor...
va molt mes bé á la butxaca.

LA VOCACIÓ D' AVUY

I

L' estimava *ella* ab tanta idolatria
que per *ell* res li feya doná 'l cor,
mes, veyent que l' ingrát no la volia,
á un convent se tancá boja d' amor.

II

Avuy, prega al Senyor molt fervorosa,
que es sa esclava li diu ab dolsa veu...
¡No poguent d' un amant esser la esposa,
l' ultim que preferí per tal, fou Deu!

IGNASI IGLESIAS.

Nostres Corresponsals

Girona, 25 de Juliol de 1892.

Sr. Director de LO TEATRO REGIONAL.

Molt senyor meu: En aquesta ciutat de Girona sembla que estém un xich ensopits en qüestió de teatro; no obstant aixó, encara la societat «Círcol de Sant Narcís» continúa donant vetlladas, representant obras catalanas. Lo diumenge passat varen posarse en escena en dita societat, una comedia titulada *D. Pelayo*—en qual execució s' hi distingiren los senyors Vinyolas, y Bataller, lo qui va fer un paper de *oncle*, admirable,—y la sarsueleta *Lo promés de la Sila*.

En lo teatro «Circo Alvarez» está actuant una companyia acrobática que fa las delicias del públich gironí, poch acostumat á espectacles d' aquesta mena.

Espero poguerli donar compte dintre poch d' altres representacions catalanas en diferents societats, y fins potser d' algún estreno.

Y per avuy, prou. Mani y disposi de S. S.

LO CORRESPONSAL.

CONCERTS DE EUTERPE

Dilluns tingué lloch lo quint de la present temporada, ab un plé extraordinari.

Sobressortiren en la primera part *El Val del Azor*, tanda de valsos y *Una fontada*, preciosos rigodons de Clavé.

En la segona se feren repetir la cantata á coro y orquesta *Tribut al Geni* de Vilá Priu, *La Marsellesa* y la

Patrulla turca, terminant lo concert ab la gran cantata á coro y orquesta *Lo Cantor del Poble* de Goula (pare).

En lo próxim concert que tindrà lloch lo 15 de Agost, s'estrenarà lo coro del mestre Goula (pare) *La remor del Segre*.

Creyém fer un bé á la Societat Euterpe, indicantli, que los concerts deurián comensar més aviat y secundaria millor los desitjos de la concurrència que ve demostrantho aixís omplint lo local anticipadament y donant mostrás d'impaciencia molt avans de la hora fixada.

T. GRANER.

Desconhort

¡Pobre de mi! guiat per la ignocència
 vaig cometre un pecat
 y tant grave lo creu la meua deesa
 que no 'l vol perdonar.
 Enlluernat al penetrá á la vida
 lo meu endeble cor
 vessant d'estimació per aytal bella
 va rendir son amor.
 Mes, ay, lo sacrifici que oferia
 ab consegüent anhel
 que sortia del fons de la meua ànima
 y s'enlayrava al cel,
 Al arribar al seu olímpich trono
 rodejat de passions,
 era cregut com un dels que 'l cercavan
 ab baixesas del mon.
 Soch convertit; mes la sublim deesa
 á la que implor adhuch,
 la que radiant en trono d'hermosura
 ostenta un amor pur;
 La que al ferir desilusions amargas
 m'inspirava conhort;
 la que ab cara de verge Dolorosa
 despertá lo meu plor;
 No vol donar l'absolució anhelada
 que ha de calmar mon pit,
 porque encar d'amorosas heretjias
 no 'm creu arrepenit.
 Ay trist de mi, guiat per la ignocència
 vaig cometre un pecat
 y la deesa á qui mon cor implora
 no me 'l vol perdonar.
 Y ja per sempre com juhéu deicida
 errant per l'ample mon,
 soch condemnat á no trovar amparo
 ni ditxa, ni repós.....

J. PAYÀ RAURICH.

Mollet.

Teatros locals

Novetats.—La comedia de D. Joseph Feliu y Codina *Un libro viejo*, estrenada dijous de la darrera

setmana, obtingué un bon éxit. Fou aquest degut especialment al interés que desperta lo desenrotlló de la acció y á la galanura ab que está escrit lo dialecte, qu' es verdaderament teatral, sóbri, sense afectació de cap mena, denotant en son autor qu' ab igual facilitat maneja la llengua castellana que la catalana, en la que té escritas obras que l' han posat en lloch preminent com á autor dramátich.

Ab pocas paraulas está explicat l'argument de *Un libro viejo*. Don Eugenio, un home molt sabi y ja de alguna edat, viu unit en matrimoni ab una dona jove qu' está en l' esplendor de la joventut, y que per lo tant no hi ha que dir que no participa dels entusiasmes científichs del seu marit. Tots los afanys d'aquest se concretan en la terminació de una obra magna, sobre la historia del sárabes; pero es tant lo que aixó interessa á Eulalia, que... s' ha enamorat de German, secretari del sabi marit y poeta de més á més.

Un dels contratemps que amargan la existencia dels dos amants, es la dificultat de comunicarse; mes com *todo lo puede el amor*, han convingut en escriure cartas que colocan en un llibre vell, un incunable guardat en lloch distingit de la biblioteca del sabi y que aquest no consulta may.

Pero vetaquí que á lo millor lo tal llibre desapareix, sense que per lo que 's desprén de la obra s' expliqui prou satisfactoriament aquesta desaparició, y aquí del desespero dels dos amants, porque lo ditxós incunable contenia una carta que German dirigia á Eulalia. A tot aixó compareix un inglés, rich bibliofil, que pretén adquirir lo llibre, y aquí 's presentan una pila d' incidents molt ben trovats, com l' arribada del fabricant de conservas de Calahorra, que vé á proposar á D. Eugenio la venta de un llibre molt antich qu' ha heretat de un canonge oncle seu, y qual llibre resulta ser l' incunable desaparegut; los recursos de que 's val l' inglés pera quedarse 'l llibre, las angunias que passen los dos amants sense poder apoderarse de la carta, y per fi, l' horrible cop que reb D. Eugenio al descubrir la infidelitat de sa muller, desvaneixentselas més hermosas ilusions, tot axó constitueix lo nus dramátich de la obra del Sr. Feliu y Codina.

Durant lo primer y segon acte, l' interés de la comedia no decau un moment y per aixó 'l públich aná seguint emocionat lo fil de l' acció y aplaudí en alguna situació culminant y al caure 'l teló. No succubí altre tant en lo tercer acte, en que l' interés decau; desvaneixent algun tant las esperansas del espectador; mes refentse en las escenas finals, los aplausos esclataren com en los dos primers actes, obligant á l' autor á presentarse á las taulas diferents vegadas.

La obra sigué ben executada, sobressortint la senyoreta Guerrero y la Sra. Alverá, y los Srs. Cepillo, Balaguer y Mendiguchia, interpretant aquest lo seu paper de una manera acabada.

Tivoli.—Després del desastre ocorregut ab las anteriors obras posadas en escena, qualsevol producció no més que passable, havia de semblarli or en polvo al públich d'aquest teatro.

S' ha representat *Miss Hélyett* y ha sigut aplaudida, y es que 'l públich tenia tantas ganas de picar de

mans, qu' ha aprofitat la més petita ocasió per esbravar-se.

Miss Hélyett es una opereta graciosa que á ratos fa riure y á ratos no, que té algunas situacions cómicas y alguns tipos, ó millor dit, algunas caricaturas ben apuntadas. ¡Llástima que l' arreglo que s' ha fet d' aquesta obra siga... com es! ¿A qui se li acut arreglar en vers una producció de la indolè de *Miss Hélyett*? ¡Y ab aquella abundancia de *redondillas* sonoras pero rípiosas com ellas solas! ¡Que Deu y l' autor de la obra li perdonin al arreglador!

En quan á la música del mestre Andran, ab tot y ser molt inferior á altres produccions sevas, conté alguns números agradables.

La execució no més que regular.

Eldorado.—Dissapte passat devia tenir lloch l' estreno de la sarsuela *La revista*, pero 's suspengué á causa de un desgraciat accident ocorregut al Sr. Bosch durant la representació de *Las campanadas*.

L' estreno de *La revista* no 's verificá fins dimars, y encare encarregantse lo Sr. Sanjuan del paper qu' en la producció havia de desempenyar lo citat Sr. Bosch.

Ab *La revista*, D. Miguel Echegaray ha donat á la escena sa primera sarsuela, y en vritat que sembla qu' en tota la seva vida no hagi fet altra cosa porque ha sortit ayrosíssim en lo seu empenyo.

Lo nom que porta la obra 's refereix á *la revista* que un general passa á las sevas tropas, mentres tenen lloch algunas escenas cómicas entre la generala, qu' es jove y guapa, y l' antich enamorat seu, y la germana de la generala y lo seu promés, disfressantse los dos enamorats l' un de jardiner y l' altre de soldat de caballeria. Llavors se sucubeixen una sèrie de *quid pro quos* graciosíssims y que produheixen molt bon efecte.

La música conté alguns números superiors, sobresurtint lo de conjunt mentres té lloch la revista.

La execució regular, notantshi alguna inseguritat en los actors, defecte aquest que quedara corretjit en las sucesivas representacions. Se distingiren no obstant las Srtas. Segovia y Ferrero, y los Srs. Mesejo y Sanjuan.

Per aquesta setmana estava anunciat l' estreno de la sarsuela *¡Carriño!*

Circo Ecuestre.—Miss O'Brien, M. Gilbert y lo clown Cerra, son cada nit molt aplaudits. La companyia que actualment trevalla en lo Circo es molt acceptable, y alguns de sos artistas verdaderas notabilitats. Y ab tot, encara s' anuncia lo debut del uníclista Feliu y del artista Rapoli.

Y si are 'l publich no está content, ni may.

LABRUGUERA.

¡Mil tres cents xeixanta dos!

¡Quin bitllet! ¡oh! qu' es preciós!
¡Bah! per forsa tinch de treure...
¡sí! ¡sí! treuré: s' ha de creure...
¡Mil trescents xeixanta dos!
Per forsa... rifa segura,

no hauré de treballar més;
sols menjá y dormí; aixó es!
Pero quin goig! ¡Verge pura!
Me faré fe una caseta
tota de pedra picada,
quarto per fe la bugada
y jardí ab una glorieta.
Perque no 'm puguin robá
posaré 'ls diners á guany,
y 'm trobaré al cap del any
más rich que ans de comensá.
Aniré á París, Chicago,
Lóndres, Berlín y Madrid.
¡Si quan torni estich rendit
de passejá y de fe 'l vago...
allavors me casaré
passant lo rest de ma vida,
en mitj d' un plaher sens mida
entre 'ls naps y ma mullé.

¡Vintisis! ja han arribat
las llistas... ¡mirém si hem tret!...
Es segú... 'l número aquet.
¡Calla! ¡Calla! ¡¡No!! ¡¡m' he errat!!
¡D' un número sols!... ¡Adiós!
¡Adiós casa! ¡Adiós viatge!
¡Adiós casarse! ¡¡Malviatege
mil tres cents xeixanta dos.!!

KU-YING.

Societats recreativas

AVIS

Totas las Societats que tenen presentat ofici en demanda del regalo que varem anunciar, poden desde avuy passar á recullirlo en nostra Administració.

TERTULIA MARTINENSE.—Diumenge al vespre doná una escullida funció, en quin programa hi figurá lo bonich diálech *Surtint del ou*, acertadament desempenyat per los nens Pau Sirvent y Rosa Grau per quin motiu sigueren molt aplaudits, aixís com també cridat l' autòr á la escena, no poguent presentarse per no estar en lo local.

També sigué bona la execució de la bonica comedia *La vivó del estornell*, á càrrech de la Sra. Forcada Srta. Vila y dels Srs. Pujolt, A. y M. Sirvent, Colomé y Coll.

ANTICHS GUERRERS.—Lo dia 25 á las nou del vespre tingué lloch lo repartiment de premis als autors premiats en lo Certámen Casolá, quina convocatoria coneixen ja nostres llegidors. Si haguessim de ressenyar detalladament aquest acte hauriam de dedicarhi un llarch espay, per quin motiu y contra nostra voluntat escursarém molt.—L' aspecte del local era her-

mós y los convidats y famllias dels socis, l'omplían de gom á gom. Los premis que los poetas de la casa 's disputavan eran 17 y d'ells solsament tres ha deixat d'adjudicar lo Jurat,—qui ademés ha concedit un ó dos accessits á la majoria de premis.

Guanyá la flor natural lo jove Sr. Agulló ab una bonica poesia investigadora respecte al amor y escullí pera reyna de la festa á una graciosa nena quin nom sentím no recordar. —Los accessits van ésser guanyats per los Srs. Mirabent y Mestres y lo Sr. Planas.

Los restants premis y accessits foren guanyats per los Srs. Victor Bros, Cardona, Planas, Agulló, Cartel. Gomis, Galbany, Mestres, Mirabent y Roig.

Totas las composicions sigueren molt aplaudidas, sortint la concurrència gratament impresionada de tan agradable festa.

Es probable que proximament poguém donar á co-neixer á nostres lectors algunas de las composicions premiadas.

J. XIMENO.

PETIT GAYARRE.—A benefici dels jovens aficionats Llorens Ventura, Cosme Alabart y Pere Giné, se posá en escena diumenge passat lo magnífich drama *Lo port de salvació* y la comedia *Cura de moro* obteninhi aplausos las Srtas. Rubinat y los Srs. Miró, Sanrrama, Altava, Pladevall, Biosca y los beneficiats.

ANTUNEZ (GRACIA).—La reproducció del drama *La Boja*, donat lo passat diumenge á la nit, alcansá lo mateix éxit que en la anterior representació. La seguritat y bon dir de la Srta. Blanca, lo tó natural del senyor Anglada (A.), y la interpretació que 'l Sr. Estruch, doná al seu paper, sécundats tots molt bé per los senyors Camps, Anglada C., Catalá, Castellano y Serra, foren circumstancias que contribuiren al éxit obtingut.

ARGENSOLA (GRACIA).—Se veu que la parodia del popular drama *D. Juan Tenorio*, *En Joanet* y *En Lluïset*, s'ha fet de moda. Diumenge se representá en aqueixa societat logrant aplausos la Srta. Baixadós y los senyors Traverias, Baraldés y Rodon.

CÍRCOL DE PROPIETARIS (GRACIA).—Per fi dilluns últim, se doná en aqueix important centre una producció catalana, *La fira de San Genís*, desempenyantla ab acert las Sras. Castillo y Gonzalez y los Srs. Balmanya Montaner, Muñoz, Torres, Ginesta y Morte.

Procurin darnos sovint produccions de la terra, contribuhint aixís al cultiu de nostre teatro.

CASANOVA.—Segona producció catalana y segon éxit. Diumenge se representá lo drama *Lo full de paper*, en quin desempenyo obtingueren aplausos la Sra. Mas y Martí y los Srs. Vila, Ravés, Domenech, Serrat, Ribas y Subidé. Després com á fi de festa, seguí la humorada *Sebas al cap*, desempenyantla ab carinyo la dita Sra. Martí y los Srs. Alegre, Arzuello, Barril, Arcalis, Gombau, Ravés y Cusidó.

BERENGUER.—Un benefici posa punt á la present revista. Lo de D. Joseph Rojas, donat diumenge últim en aqueix favoregut centre. La funció se compongué d'un drama castellá y de la sarsuela catalana *Setse Juljes*, interpretantla molt bé la Sra. Martinez y los

Srs. Barba, Claudio, Malonda y lo beneficiat. Varen obtenir aplausos y á la vritat que se 'ls mereixian. Escoltin: y aquell monólech que fa tant temps que anuncian, y que cada funció retiran del programa, quant s'estrenará definitivament?

Per favor no 'ns fassin viure ab aquesta incertitut!

R. OJEDA.

Epigramas

—¿No saps Pau, que m'hi casat ab la dona de 'l «Petit»?

—¿La viuda?

—Si, noy.

—Donchs pit;

tu pots dir qu'has ocupat lo lloch del altre marit.

¡Que 'n sap la Mercé de posarse bé!

—Compri un xich de panyo ó pell, Paula, per fregar l'anell, qu'aquesta ja se m'estripa.

—Val mes polvos...

—¡Al burdell,

de polvos ja n'estich tipal!

—¿La noya de cá n'Badia diu que 's casa y no te ré?

—¿Qui ho ha dit?... ab lo que té, algú crech qu'hi menjaría.

Cumplint jó la penitencia que 'l confessor m'imposá, los jenolls se 'm van pelar demanant á Deu, clemencia.

Mes una volta ja alsat, vaig trobarme tot cruxit, y vaig dir, molt penedit,

—¡Tot aixó ve de 'l pecat!—

ABELARDO COMA.

A ma estimada

Vida de ma vida,
gloria de mon cor,
dónam lo teu llabi
per cuixí de amor;
y embullant tas trenas
y abrassant ton eos,
d'aquest mon de penas,
fémne un cel hermós.

UN CATALÁ DE MAHÓ.

Novas

Avuy regalém á nostres abonats las planas 85-86 y 91-92 del drama «L' Agulla».

Próxima á conclouer la publicació del drama *L' Agulla* que regalém á nostres abonats com á folletí, tenim en preparació las obras *Lo Teatro per dins*, comedia en dos actes de D. Frederich Soler; lo drama en 3 actes *Pau Claris* de D. Conrat Roure, y lo diálech en vers *Surtint del ou*, bonica joguina cómica escrita per nostre company de Redacció D. Ignasi Iglesias.

Aquestas obras entrarán aviat en prempsa.

Hem rebut imprés lo juguet cómic original de don Joseph Asmarats *A ca la modista*, estrenat ab aplauso en lo teatro Olimpo.

Lo preu del exemplar es lo de un ral.

Segons noticias lo dia 7 del próxim Agost, la societat Roger de Flor publicarà lo primer número de un periódich eco de aquesta societat.

Lo drama catalá *Ferma Despoli Forçada*, original de don Joseph Amat, estrenat en lo teatro Calvo-Vico en la temporada passada, s' está traduhint al castellá pera próximament posarse en escena á Madrid.

Han sigut contractats per la Empresa del teatro de Novetats pera la próxima temporada d' hivern, lo galan jove D. Francisco Tressols y l' actor cómic senyor Montero.

Rima

Encara bronz dins lo meu cor de cera
 lo dols fresch dels petons,
 que 'n los temps més hermosos de la vida
 vaig estampar en ton puríssim front.

¡Dona que pel diner t' has envilida!
 per sempre 't malehesch;
 Que 'l jurament d' amor que vaig donarte,
 caygué com brasa en lo teu cor de gel.

Pe 'l fat del mon y tá ambició suprema
 altre 'hom t' ha maridat...
 y m' escups á la cara la vergonya,
 rumbejant un honor que vas donar.

Be 't plau llensar en lo meu rostre imbécil
 ta mirada de foch,
 y així esfullar, per més crudel venjansa,
 lo pler d' un goig que 'm donará la mort.

Mes, gosa, gosa avuy ab mon deliri
 y ab mon fatal destí;
 rebejat entre glorias y grandesas,
 al cel ja 'm tornarás mon hermós fill.

JOSEPH M.ª LLEBARIA.

La filadora

Prop la mar está sentada
 la nineta més hermosa
 treballant;
 jo conech que molt li agrada
 fé anar sempre la filosa
 bo y cantant.

Sas cantadas armoniosas
 per tothom son escoltadas
 ab anhel;
 puig las aucellas xamosas
 portan sas bellas tonadas
 fins al cel.

Quan lo sol se 'n va á la posta
 y poch á poquet avansa
 la foscor
 deixantne negre la costa,
 veuréu que á rébrela 's llansa
 son amor.

Y alegroys los dos fan via
 vers á sa vila estimada
 bo y cantant,
 bo y cantant ab alegría,
 boja d' amor pur la aymada,
 foll l' aymant.

JOSEPH BACH

¡Sálval..!

Per entre blanca espuma
 de las onas de la mar
 ne so vist avuy nineta
 un pobre cor naufragar.

Un cor que may se cansaba
 lo teu dols nom repetir,
 té un instant, si dius que l' aymas
 no acabarà de morir.

FRANCESCH TORRES.

Enigmas

ENDAVINALLA

En mitj de la mar estich
 sens ésser peix ni sirena,
 me revolco per la arena

dos cops sense cap fatich.
 Atraveso 'l mar com dich,
 no só de Deu ni del diable,
 no só rich ni miserable,
 may no llegeixo ni escrich.
 No consolo á los que 's queixan,
 ni ploro ni faig plorar
 y 't diré per acabar
 que fins los noys me coneixen.

J. T. y R.

LOGOGRÍFICH

- 1 2 3 4 5 6—Poble catalá.
 1 2 4 3 5—Carrer de Barcelona.
 1 6 3 2—Lo rey dels poetas.
 4 2 3—Part de la pers. na.
 1 2= " " "
 1—Consonant.

RUFETIS.

MUDANSA

Vareig menjar per sopar
 una *total* molt ben feta,
 y un xich de *tot*, de una casa
 de pagés de la Bordeta.

J. D. DOMENECH.

GEROGLÍFICH

×
 D D D
 I. R

V. DE P.

(Las soluciones en lo próxim número).

AVIS

Tots quants presentin en nostra Administració, las solucions de tots los Enigmas de aquest número, tindrán obció al premi consistent en un *globo aerostático de 1'75 metros d'alsada*, pera lo qual s'estableixen las següents condicions: S'admeterán las solucions desde la sortida del número fins á las cinch de la tarde del dilluns. Cada *plech* contenint ditas solucions se li darà lo número d'ordre de sa presentació. A las set de la tarde del dit dilluns se verificará un sorteig y lo *plech* qual número resulti premiat, aquell haurá obtingut lo premi.

Cada *plech* deu anar acompanyat de unas cubertas de aquest número.

Poden los interessats que ho desitjin assistir al sorteig.

Soluciones als Enigmas insertats en lo número 25.

Mudansa.—RACH-RECH-RICH-ROCH-RUCH.

Anagrama.—LAS BODAS D' EN CIRILO.

Acentígrafo.—DONA-DONÁ.

Geroglífich.—PER POLLASTRES BONS Á LA CASSOLA.

23 foren los *plechs* rebuts ab las solucions, presentats baix l'ordre següent:

1, Martí Igual.—2, Artur Roure.—3, J. Bosch.—4, Francisco Corbella.—5, J. T. y R.—6, Un anti-aéreo. 7, Samatruquis.—8, J. A. Vinyas.—9, Frederich Puig.—10, Artur Gonfau.—11, Paparrindango.—12, F. Rummill.—13, S. Genís.—14, L de la bomba.—15, J. Campins.—16, Martí Argot.—17, Joseph Rigalt.—18, A. Farré.—19, P. Rovellat.—20, P. Ximi.—21, Anton Amell.—22, Artur Casademunt.—23, Francisco Cussó.

En lo sorteig resultá afavorit lo número 2, que correspon al *plech* firmat per Artur Roure.

Correspondencia

J. M.: Girona: tindrà lo que desitja.—J. Amigó.: Prat de Llobregat: rebut l'import de subscripció fins á fi d'any.—C. M.; Vilafranca: rebrá lo que demana; tant lo qu'envia com lo acceptat anirà veyentho.

Pep de la Lira: no vá, envihi altra cosa.—Llancarfolos: es poch.—Ku-ying: anirà algún dels seus treball.—Emili Llavayoi: igualment.—Juli Esteve: está bé.—Francisco Corbella y Vilar: algún.—J. T. R.: la *Targeta*—Joseph Bernadó: massa llarch.—Un ton-tó espavilat: si senyor, ja va veure l'*algo*, lo *Geroglífich* no vá.—J. Abriú Vigili: anirà una.—Prosper Gaudara: serveix bastant de lo seu, ja ho veurá.—Joseph Orta: no vá.—Un Catalá Aragonés: M. M. Un Fulano: lo de vosté no serveix.—J. Llavería: acceptat.—J. Bach: *Convit al camp*, arreglada podria anar, pero es massa extensa. Los demés no van.—J. Vinyas: anirà.—Un estudiant y un catalá de Mahó: aquesta setmana han fet tart.—Sabateret del Poble-Sech: es poch cuydada.—M. Serra Castells: arreglat pot ser anirà.—Juli Torres: no vá.—J. Campins: no s'impacientí.—Un Catalá: respecte de lo que 'ns diu de la seva carta, 'ns hi pensarem.—Joseph Escach y V.: no van prou bé.—Emili Chibida: tampoch.—Salvador Bonavía: arreglat anirà.

La Catalana.—Imp. de J. Puigventós, Dormitori de S. Francesch, 5.

INTERESSANT

Fins á fi de Juny portém publicadas 84 *planas* del drama L'AGULLA que repartim á nos tres abonats en forma de folleti.

Durant lo present mes á tots los nous subscriptors que desitjin tenir tota la obra, los hi regalarem los fulls sortits mediant lo pago de 2 pessetas, ab lo qual quedarán suscrits á LO TEATRO REGIONAL desde primer de Juliol fins á 30 de Desembre prop vinent.

Los subscriptors de fora Barcelona, deurán abonar 3 pessetas. Hem renovat los tiratjes dels fulls agotats y podém servir tots los pedidos que vingan.

Los fulls atrassats sueltos, los servirem al preu de 0'15 de pesseta cada un.

Administració, Unió, 2, depósit del paper de fumar PLANAS.